

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SEARA
14.29.06.2011

Palatul Parlamentului

*Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România*

Telefon: (+40-21) 313 25 31

Fax: (+40-21) 312 54 80

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.807A/2011

SG/ku

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 3782 / 28-06-2011

Domnului
MIRCEA DAN GEOANĂ
Președintele Senatului

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 526
Dt. 28.07.2011

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 131 de deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 4 iulie 2011, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 6 iulie 2011.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Augustin ZEGREAN

DOSAR NR. 807 A/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICȚIONALĂ
Nr. 3779 / 28-06-2011

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 28.06.2011
Nr. 51/3226

Domnului

**AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 131 deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Național Liberal și Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

Parlamentul României Camera Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/3219 / 23.06.2011

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

București, 21.06.2011

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților
Domnului Gheorghe Barbu

Domnule Secretar General,

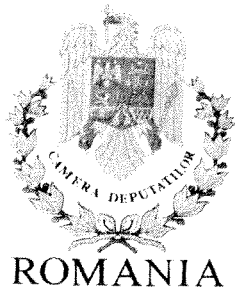
În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și în baza art. 27, alin (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm **Sesizarea** la Curtea Constituțională cu privire la **Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 1/2011, privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională**, adoptat de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în ședința din data de 21 iunie 2011, cu rugămintea de a fi înaintată la Curtea Constituțională.

Lider Grup PNL din Camera Deputaților,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Lider Grup PSD din Camera Deputaților,

Mircea DUȘA

Parlamentul Romaniei

Camera Deputatilor

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

DOMNULUI PROF. UNIV. DR. AUGUSTIN ZEGREAN PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15 alin. (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații înscriși pe lista anexată, formulează prezenta,

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE CU PRIVIRE LA PREVEDERILE

Proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Deputatii identificați în Anexa prezentei sesizări, apreciază ca neconstituționale prevederile *Proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională*, din considerentele pe care le vom expune în cele ce urmează:

A. Neconstituționalitatea actului normativ criticat rezida în **INCALCAREA** următoarelor articole din Legea suprema:

I. art. 15 alin. (2) din Constituția României - (Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile) – PRINCIPIUL NERETROACTIVITĂȚII LEGII.

Conform literaturii de specialitate, principiul neretroactivității legii a fost preluat inițial de legiuitorul român în Codul civil și, respectiv, în Codul penal și, ulterior, în considerarea importanței sale pentru statul de drept, acest principiu a fost ridicat la rang constituțional. Așa cum sublinia Curtea Constituțională în una dintre deciziile sale, „consecințele înscrierii principiului neretroactivității în Constituție sunt foarte severe (...) dar în același timp ridicarea la rangul de principiu constituțional se justifică prin faptul că asigură în condiții mai bune securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, precum și datorită faptului că blochează nesocotirea separației dintre puterea legislativă, pe de o parte, și puterea judecătorească sau cea executivă, pe de altă parte, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept”¹. Ca urmare a consacării sale constituționale, acest principiu a devenit obligatoriu și pentru legiuitor², care este ținut deopotrivă să-l respecte în procesul de legiferare, neretroactivitatea legii constituind o garanție fundamentală a drepturilor constituționale. Profesorul Mihai Eliescu, arată în acest sens, în mod sugestiv, că „dacă ceea ce s-a făcut în conformitate cu legea în vigoare ar putea fi neconținut stricat de legea nouă, orice prevedere (în sens de predictibilitate, previzionare) în timp ar fi cu neputință și ordinea juridică însăși ar fi amenințată pe măsură ce s-ar slăbi încrederea în securitatea drepturilor, în stabilitatea circuitului civil.... **Dacă legea nouă nu ar respecta ceea ce a fost făcut în cadrul prevederilor legii vechi, încrederea ar dispărea și, odată cu ea, ar fi atinsă autoritatea legii, căci voința de a da ascultare permisiunilor,**

¹ EXTRAS DIN DECIZIA Nr. 9 din 7 martie 1994 Publicată în Monitorul Oficial nr. 326 din 25.11.1994

(...) Potrivit art.15 alin.(2) din Constituție „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile”. Până la intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991, principiul neretroactivității legii era înscris, în materie civilă, numai în art.1 din Codul civil “Legea dispune numai pentru viitor; ea nu are putere retroactivă”, astfel încât, nefiind un principiu constituțional, doctrina și jurisprudența au decis constant că el constituia o regulă de interpretare obligatorie pentru judecător, dar nu-l obliga pe legiuitor, care putea dispune și altfel. De aceea au existat și legi cu caracter retroactiv, atât de drept material, cât și de drept procesual. Chiar și în aceste condiții, legea retroactivă respecta cauzele rezolvate prin hotărâri judecătorești definitive (causae finitae) și numai o dispoziție expresă putea duce la o altă soluție. După intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991, neretroactivitatea a devenit un principiu constituțional și deci nici legiuitorul nu poate adopta acte cu încălcarea lui. Suntem în prezența unei reguli imperative de la care nu se poate deroga în materie civilă (...) indiferent dacă este vorba de legi materiale sau legi procesuale. Deci, chiar și în ipoteza în care legiuitorul ar dori în mod justificat să înlăture sau să atenueze unele situații nedrepte, nu poate realiza acest lucru prin intermediul unei legi care să aibă caracter retroactiv, ci trebuie să caute mijloacele adecvate care să nu vină în contradicție cu acest principiu constituțional.(...).

(...) Cum (...) înainte vreme, neretroactivitatea nu era de ordin constituțional, fiind înscrisă doar în art.1 din Codul civil, au existat legi retroactive care au atins principiul autorității lucrului judecat sau au supus o hotărâre definitivă ori irevocabilă unei căi de atac neprevăzute de legea în vigoare în momentul pronunțării ei. Doctrina de la noi sau din alte țări, criticând aceste legi, le-a socotit atunci fie admisibile din punct de vedere juridic, dar inadmisibile din punct de vedere politic, fie le-a calificat drept monstruoasă juridice ori legi flagrant retroactive (...).

² In cazul de fata, Guvernul României.

poruncilor și opiniilor legale, ar fi, desigur, în bună măsură demobilizată dacă cel ce s-a supus lor nu ar fi sigur că, procedând astfel, va sta sub scutul legii.”

Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranța națională (mai departe, OUG nr.1/2011) “consfintește” **modificarea unor raporturi juridice create sub imperiul unor legi mai vechi**, respectiv Legea nr. 164/2001 privind pensile militare de stat (cu completările și modificările ulterioare) și Legea nr. 179/2004 privind pensile politistilor (cu completările și modificările ulterioare). Curtea Constituțională, în exercitarea competenței sale prevăzute de Constituție și de legea sa de organizare și funcționare, a sancționat în numeroase rânduri, prin constatarea neconstituționalității dispozițiilor legale cu privire la care a fost sesizată, încălcarea principiului neretroactivității legii, contribuind, totodată, la definirea lui. Astfel, atunci când o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, **care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.**

Cu referire la neretroactivitatea legii, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Deciziile nr. 6/1993 (M.O. nr. 61 din 25.03.1993), 22/1993 (M.O. nr. 129 din 17.06.1993), 62/1995 (M.O. nr. 122 din 19.06.1995), 72/1995 (M.O. nr. 167 din 31.07.1995), 73/1995 (M.O. nr. 177 din 08.08.1995), 81/1995 (M.O. nr. 287 din 11.12.1995), 101/1995 (M.O. nr. 9 din 17.01.1996), 35/1996 (M.O. nr. 75 din 11.04.1996), 96/1996 (M.O. nr. 251 din 17.10.1996), 20/2000 (M.O. nr. 72 din 18.02.2000), 46/2002 (M.O. nr. 218 din 01.04.2002), 375/2005 (M.O. nr. 591 din 08.07.2005), 57/2006 (M.O. nr. 164 din 21.02.2006), 120/2007 (M.O. nr. 204 din 26.03.2007) etc.

II. art. 44 din Constituția României – Dreptul de proprietate privată

(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. (2) **Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.** (...) (3) Nimeni nu poate fi expropriat **decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.** (4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor

Pensia, atât ca drept în sine, cât și ca element al proprietății private, reprezintă o creanță asupra statului pe care acesta este obligat să o plătească și s-o ocrotească. Prin diminuarea brutală, abuzivă și retroactivă a cuantumului pensiilor legal stabilite pentru militari, polițiști și funcționari publici cu statut

special din sistemul administrației penitenciarelor, proprietatea nu este apărată, ci este pur și simplu jefuită de însuși statul român, care în acest mod refuză dictatorial să își achite creanțele.

OUG nr. 1/2011 contravine atât Constituției, cât și articolului privind la **protecția proprietății** din Protocolul I la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, la care România este parte. Astfel, „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le considera necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”.

Referitor la textul menționat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că **noțiunea de „bun” acoperă și dreptul unei persoane asupra unei creanțe**, inclusiv a uneia de natură salarială; dreptul de a fi beneficiarul unei prestații sociale pentru persoanele fără nici un venit; dreptul la o pensie de bătrânețe; dreptul la o pensie pentru văduvi (Hotărârea pronunțată în cauza Rafinăriile grecești Stran și Stratis Andreatis; Hotărârea Gaygusuz; Hotărârea Buchen, Hotărârea Willis). Aceeași Curte a statuat că **noțiunea de „bun” are un înțeles foarte cuprinzător, el înglobând orice interes al unei persoane de drept privat, care are o valoare economică.**

Asadar, OUG nr. 1/2011 contravine și prevederilor art. 44 alin. 1 din Constituție, de unde reiese că dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate. În domeniul de aplicare a textului constituțional intră orice creanță asupra statului, deci și pensiile plătite din bugetul de stat.

III. art. 47 alin. (1) și alin. (2) din Constituție - (Dreptul la trai decent și la pensie)

(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. (2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistența medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de somaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.

Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale recunoaște dreptul oricărei persoane la un nivel de suficient atât pentru ea, cât și pentru familia sa. Statele semnatare s-au obligat să adopte măsurile convenite pentru a asigura realizarea acestui drept, recunoscând importanța esențială a cooperării internaționale liber consimțite în acest sens.

Preverile OUG nr. 1/2011 contravin prevederilor art. 47 din Constituție privind nivelul de trai. În literatura de specialitate s-a arătat că prin conținutul său, dreptul la un nivel de trai decent include

dreptul cetățeanului la condiții rezonabile de viață care să-i asigure lui și familiei sale un trai civilizat decent (M. Constantinescu, A. Iorgovan, I. Muraru, E. S. Tănăsescu - Constituția României revizuită, comentarii și explicații, pg. 97-99).

În concepția Organizației Națiunilor Unite se regăsește ideea necesității eforturilor interne ale fiecărui stat în cooperare cu celelalte state ce alcătuiesc comunitatea internațională, pentru a crea condiții rezonabile de viață.

Prin convențiile și acordurile europene se urmărește ameliorarea nivelului de trai și promovarea bunăstării sociale în statele membre.

În România, în situația în care măsurile cuprinse în actul normativ al Guvernului ar ajunge să fie puse în practică, nivelul de trai al unora dintre cei care primesc pensii de la bugetul de stat ar fi drastic afectat. Avem în vedere, cu titlu de exemplu, un număr însemnat de cadre militare în rezerva care provin atât din Ministerul Aparării Naționale, cât și din Ministerul Administrației și Internelor ale caror unități au fost supuse restructurării; în consecință, acestea au trecut la pensie, dar cuantumul acestuia este diminuat cu până la 40%. Măsura recalculării pentru aceștia, pe baza contributivității (care, de fapt, nu a existat) ar putea deveni tragică, mai ales că numărul anilor care s-ar lua în calcul este extrem de mic.

IV. art. 11 alin. (2) din Constituție

(Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern, art. 20 alin. (1) și (2) - (Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte și **Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile),**

coroborat cu art. 148 alin. (2) și (4) – (Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare și Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul de aderare și din prevederile alineatului (2). –

RESPECTAREA UNOR ACTE INTERNAȚIONALE ÎN MATERIA DREPTURILOR OMULUI.

Prin dispozițiile coroborate ale art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, conform cărora „Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”, iar în cazul în care „există

neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale”, aceste dispoziții convenționale au dobândit un statut aparte, fiind situate, în ierarhia actelor normative, pe o treaptă echivalentă Legii supreme și având preeminență asupra prevederilor interne, în măsura în care, așa cum dispune Constituția Romaniei revizuită, reglementările interne nu conțin dispoziții mai favorabile. Astfel, așa cum au recunoscut și reputați juristi români de talie internațională, țara noastră și-a îmbogățit în ultimii ani ansamblul modalităților de protecție acordate drepturilor și libertăților persoanelor. În acest demers se înscrie și semnarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale la 7 octombrie 1993, zi în care România devenea membru al Consiliului European. Prin ratificarea Convenției și a Protocoloalelor adiționale, România a recunoscut oricărei persoane aparținând jurisdicției sale drepturile și libertățile consacrate de acest instrument. OUG nr. 1/2011 încalca – din punct de vedere al actelor internaționale la care România este parte – următoarele: - art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la **interzicerea oricărei discriminări**³ (Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate

---

³ **ORDONANTA DE URGENTA nr. 1/2011 stipulează ca** „Art. 3 (alin. 3)(3) Pentru perioadele ulterioare datei de 1 aprilie 2001 care reprezintă, potrivit legii, stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă se acordă perioade suplimentare la vechimea în muncă sau la vechimea în serviciu, care constituie stagii de cotizare în condiții normale, după cum urmează: a) 3 luni pentru fiecare an lucrat în condiții deosebite de muncă; b) 6 luni pentru fiecare an lucrat în condiții speciale de muncă; c) 12 luni pentru fiecare an lucrat în alte condiții de muncă, așa cum sunt reglementate în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pe baza criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute, până la 31 decembrie 2010, de Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, cu modificările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru politicieni, cu modificările ulterioare. Art. 14. - Persoanele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, după cum urmează: a) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, potrivit legii; b) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale, potrivit legii; c) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în alte condiții de muncă, potrivit legii.

națională, avere, naștere sau orice altă situație). Or, OUG nr. 1/2011 face deosebire între pensionarii militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor și alte categorii socio-profesionale în sensul că, prin acest act normativ, celor din prima categorie le sunt eliminate criteriile de baza, legale, care au stat la baza stabilirii pensiei, în timp ce celorlalte acestea le rămân neschimbate. De exemplu, militarii *nu au contribuit niciodată la bugetul asigurărilor sociale de stat, ei au avut o contribuție pentru pensia suplimentară de 5%*, care de la intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, conform prevederilor art. 78 alin. (2), a devenit contribuție individuală la bugetul de stat și nu la bugetul asigurărilor sociale de stat. Care ar fi rațiunea ca să li se recalculeze pensia pe baza unei contribuții care nu a existat niciodată, atâta timp cât lor le-a fost calculată pensia în baza unei legi în vigoare la data ieșirii lor la pensie?

- art. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (Fiecare om se poate prevala de toate drepturile și libertățile proclamate în prezenta declarație fără nici un fel de deosebire ca, de pildă, deosebirea de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, de origine națională sau socială, avere, naștere sau orice alte împrejurări. În afara de aceasta, nu se va face nici o deosebire după statutul politic, juridic sau internațional al țării sau al teritoriului de care ține o persoană, fie ca aceasta țară sau teritoriu sunt independente, sub tutelă, neautonome sau supuse vreunei alte limitări de suveranitate), coroborat cu art. 7 și 8 din același Act;

- art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Interzicerea generală a discriminării);

- art. 1 alin. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (20.03.1952) privind protecția proprietății

Prin Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului s-a prevăzut că „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauze de utilitate publică și în condiții prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional*”. În alineatul 2 al aceleiași dispoziții se arată că „*Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau amenzilor*”. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului *s-a statuat că noțiunea de “bun” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel încât dreptul la pensie poate fi asimilat unui drept de proprietate, iar pensia unui bun proprietate privată (Cauza Büchen contra Cehiei din 2002)*. Pensia militarului/politistului este asimilată unei valori patrimoniale având semnificația unui drept câștigat,

recunoscut si executat de stat in temeiul unei legi speciale, suficient de clara si previzibila la data pensionarii si care i-a permis beneficiarului sa-si planifice actiunile atat pe termen lung, cat si pe termen scurt pentru sine si familia sa, precum si o anumita maniera de gestionare a bunurilor sale prezente si viitoare. Este firesc a recunoaste oricarei persoane o asemenea prerogativa iar orice interventie intempestiva a legiuitorului are, de cele mai multe ori, asa cum este si situatia de fata, ca efect afectarea substantei dreptului in partea sa cea mai importanta. Dreptul ocrotit de art. 1 alin. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventia Europeana a Drepturilor Omului nu este, in orice caz, un drept absolut, acesta insemnand ca el comporta limitari de catre stat, care are sub acest aspect o larga marja de apreciere. Pentru a verifica daca desfiintarea pensiei de serviciu de care beneficiaza militarilor si politistii corespunde limitarilor prevazute de Conventie, trebuie avute in vedere urmatoarele aspecte:

Cu privire la existenta unui bun: Curtea Europeana a Drepturilor Omului a statuat pe cale de jurisprudenta ca notiunea de "bun" are un sens autonom, nefiind limitata la proprietatea asupra bunurilor corporale; unele drepturi si interese cu valoare patrimoniala constituie "bunuri" si intra sub protectia Art. 1 din Protocolul 1 (*Gasus Dossier und Fordertechnik GmbH c. Olanda*, Hotararea din 15 februarie 2005, paragraful 53).

In privinta dreptului la pensie ca drept social, Curtea a decis in mai multe randuri ca acesta constituie un bun in sensul Art. 1 din Protocolul 1 (ex. cauza *Gaygusuz c. Austria*, hotararea din 16 septembrie 1996).

Intr-o alta decizie, aplicabila in speta (cauza *Stec c. Regatului Unit*), Marea Camera a abandonat diferentierea intre sistemele de pensii contributive si cele necontributive, statuand ca atunci cand un stat alege sa implementeze o schema de pensii, drepturile si interesele persoanelor beneficiare sunt protejate de art. 1 din Protocolul 1 indiferent de faptul ca au platit sau nu contributi la acel sistem si indiferent de modalitatea de finantare a acestuia. Curtea a mai hotarat ca toate principiile aplicabile in general in cazuri care implica drepturi protejate de art. 1 din Protocolul 1, sunt aplicabile in egala masura si in cazul drepturilor de protectie sociala.

Cu privire la ingerinta in dreptul la respectarea bunurilor:

Ingerinta in dreptul la respectarea bunurilor consta in privarea totala sau partiala a individului de dreptul de a beneficia de acel bun. In cazul de fata, ingerinta consta in:

- Anularea abuziva a temeiului legal in baza caruia s-a stabilit initial dreptul la pensie. Este vorba de o anulare cu efecte retroactive a Legilor nr. 164/2001 si 179/2004, imposibil de justificat si de explicat prin prisma normelor de tehnica legislativa. Aceasta anulare va cauza importante prejudicii in viitor multor pensionari militari deoarece in art. 48 alin. (1) din Legea nr.164/2001 privind pensiile

militare de stat prevedea urmatoarele: "Cuantumul pensiilor militare se actualizează după cum urmează:

a) ori de câte ori se majorează solda de grad și/sau solda funcției maxime/salariul de bază al funcției îndeplinite/indemnizația lunară ale cadrelor militare în activitate, potrivit gradului militar și funcției maxime avute la data trecerii în rezervă, în raport cu procentul de stabilire a pensiei în condițiile prevăzute la art. 22 - 25, 33 și art. 78 alin. (1). Cadrele militare pot opta pentru baza de calcul cea mai avantajoasă luată în considerare la calculul pensiei;

b) în funcție de posibilitățile financiare, în cursul execuției bugetare, prin indexare cu un procent care să acopere cu până la 100% rata inflației, prin hotărâre a Guvernului;

c) în situațiile în care măsurile de protecție socială prevăzute la lit. b) se regăsesc în majorarea soldelor de grad și/sau soldelor de funcție ale cadrelor militare în activitate, actualizarea pensiilor se efectuează în condițiile prevăzute la lit. a)."

Modul special de calcul al pensiilor militare, în sensul acordării unor drepturi de pensie suplimentare față de persoanele cu alte profesii, a fost justificat de statutul special al militarilor în sistemul instituțional român. În instituirea unui sistem special de pensionare și de calcul al pensiei s-a luat în considerare faptul că militarii pensionați **nu pierd această calitate și nici gradele militare, fiind doar trecuți în rezervă. Ei au o situație specială față de alți pensionari, în sensul în care în funcție de necesități pot fi mobilizați sau concentrați, nefiind retrași complet din activitatea profesională.** Astfel, pensionarii militari fac parte din rezerva operatională. În aceste condiții, este firesc și echitabil ca dreptul militarilor la pensie să includă și acest drept suplimentar constând în posibilitatea de actualizare în funcție de solda militarilor activi.

Prin urmare, privarea de acest drept suplimentar constituie, în mod evident, o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor. Facem precizarea ca OBLIGATIA de a ramane în rezerva operationala nu a disparut odata cu disparitia retroactiva a Legii 164/2001 și, respectiv, 179/2004.

- Re-stabilirea acestui drept în baza noii legi, temei absolut imprevizibil și nedrept (având în vedere sacrificiile impuse de cariera militară) și neprincipial (pensiile militare nu pot fi stabilite pe baza principiului contributivității CARE NU A EXISTAT VREODATA).

- Diminuarea cuantumului pensiilor militare.

Cu privire la justificarea ingerintei

Pentru a fi justificată, deci compatibilă cu prevederile Art. 1 din Protocolul 1 primul paragraf, o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor trebuie să respecte trei cerințe: a) trebuie realizată în condițiile prevăzute de lege; b) trebuie să urmărească un scop de interes general; c) trebuie să fie necesară într-o societate democratică (să existe un raport rezonabil de proportionalitate între mijloacele

folosite si scopul vizat). Curtea de la Strasbourg a decis că **aceste trei cerinte trebuie întrunite cumulativ**, fiind suficient ca una dintre ele să nu fie îndeplinită pentru ca ingerinta să fie contrară dreptului la respectarea bunurilor prevăzut de articolul 1 din Protocolul 1. În cauză **sunt încălcate atât cerinta legalității, cât si cea a proportionalității**:

a) Încălcarea cerinței legalității. Cu privire la această cerință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza *James c. Regatul Unit*, Hotărârea din 21 februarie 1986, că nu este suficient ca ingerinta să fie autorizată de o prevedere normativă, ci trebuie respectate anumite cerinte privind calitatea acestor prevederi, pentru ca persoanele vizate să fie protejate împotriva unor acțiuni arbitrare, exercitate sub protecția unei aparente de legalitate. Prevederea internă în temeiul căreia se produce o ingerință în dreptul justitiabilului la ocrotirea bunurilor trebuie să respecte principiul preeminenței dreptului. În acest sens, Curtea a stabilit că prevederea națională trebuie să fie suficient de precisă și de accesibilă pentru a permite persoanelor vizate să își prevadă consecințele, într-o măsură rezonabilă, în funcție de circumstanțele cauzei și să își regleze conduita în mod corespunzător. Acest lucru implică un nivel de previzibilitate care variază în funcție de natura prevederii în cauză, de domeniul vizat, precum și de numărul și statutul persoanelor vizate. Curtea a mai stabilit că, deși statele trebuie să dispună de o largă marjă de apreciere în privința implementării politicilor sociale și economice, modul în care statul a implementat o prevedere normativă poate fi cenzurat în temeiul Convenției dacă această conduită se dovedește în mod manifest lipsită de orice bază rezonabilă (*James c. Regatul Unit* precizată anterior, paragraful 46).

Totodată, prevederea în temeiul căreia se produce ingerinta trebuie să contină garanții procedurale suficiente pentru evitarea abuzului de putere din partea autorităților (*Winterwerp c. Olanda*, Hotărârea din 27 noiembrie 1981; *Hentrich c. Franța*, Hotărârea din 22 septembrie 1994).

Asadar, pentru a stabili dacă cerința legalității este îndeplinită, Curtea trebuie să analizeze dacă ingerinta denunțată se justifică, respectiv dacă ea era legală în sensul noțiunii de supremație a dreptului, întrucât principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor (*Beyeler c. Italia*, Hotărârea din 23 noiembrie 2000; *Fener Rum Patrikligi c. Turcia*, Hotărârea din 8 iulie 2008).

Chiar dacă din punct de vedere formal pare a fi satisfăcută condiția ca ingerinta să fie prevăzută de lege (act cu putere de lege), față de cele reținute în practica C.E.D.O. este evident că, în fapt, această condiție nu este îndeplinită. Este vorba, în primul rând de faptul că tocmai exigentele legate de caracterul accesibil și previzibil al noii reglementări nu sunt satisfăcute, așa încât se poate constata că, în cauză, claritatea și previzibilitatea impuse de noțiunea de legalitate au fost grav afectate. Nu se poate vorbi de claritate și previzibilitate în elaborarea și adoptarea OUG nr. 1/2011 din moment ce nu s-a

ținut cont de un aspect esențial, și anume acela că nu există o evidență centralizată a veniturilor obținute de către fiecare militar iar crearea unei baze de date complete în acest sens nu se poate face decât într-un interval de timp foarte lung. Mai mult decât atât, această bază de date privind veniturile realizate în trecut nu va putea fi niciodată completă, din motive obiective (lipsa unor state de plată, caracterului ilizibil al statelor de plată întocmite cu mulți ani în urmă și redactate cu cerneală de slabă calitate, și/sau scrise de mână etc.). Apoi, nu se poate vorbi de previzibilitate din moment ce se recurge în mod forțat la invocarea unui principiu (cel al contributivității) care nu a fost avut niciodată în vedere în ce-i privește pe militari, pensile lor au fost stabilite dintotdeauna printr-o reglementare specială și au constituit o compensare a privațiunilor, restrângerilor de drepturi și interdicțiilor impuse de serviciul militar.

Prin diminuarea pensiilor militare se încalcă **principiul respectării drepturilor castigate.** OUG nr. 1/2011, care materializează încălcarea acestui principiu, este expresia legiferării într-un mod haotic și necorelat, negând drepturi recunoscute anterior cu putere de lege.

În consecință, se poate reține că revizuirea sau "recalcularea" pensiilor militarilor și politistilor, a celorlalte persoane din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională este un exemplu clar de abuz exercitat sub protecția unei aparente de legalitate, în totală contradicție cu principiul suprematiei legii și al preeminentei dreptului.

Pentru aceste motive, ingerința în dreptul acestor beneficiari la respectarea bunurilor nu îndeplinește cerința de legalitate.

b). Încălcarea cerinței de proportionalitate între mijloacele folosite și scopul vizat. Instanța de la Strasbourg a subliniat în nenumărate rânduri că dacă prima cerință, cea a legalității, nu este respectată, este inutil de a mai analiza legitimitatea scopului urmărit sau proportionalitatea ingerinței (ex. cauza *Iatridis c. Greciei*, Hotărârea din 25 martie 1999, paragraful 58). Insa, Curtea a stabilit necesitatea unui just echilibru între satisfacerea interesului general și cerința respectării drepturilor fundamentale ale individului. Acest echilibru se rupe în momentul în care individul este obligat să suporte o sarcină excesivă și disproporționată (cauza *Sporrong și Lönnroth c. Suediei*, Hotărârea din 23 septembrie 1982, paragraful 50).

Este adevărat că statele dispun de o marjă largă de apreciere pentru a stabili ceea ce este în interesul public, mai ales atunci când este vorba de adoptarea și aplicarea unor măsuri de reformă economică sau de justiție socială. Curtea a decis însă că un stat nu poate invoca o stare generală de necesitate pentru a justifica restrângerea drepturilor și libertăților dacă criza sau pericolul public nu au un caracter excepțional, de o așa gravitate încât măsurile normale sau restricțiile permise de Convenție să se dovedească ineficiente. În nici un caz nu există o justificare din partea statului atunci când starea

exceptională sau criza sunt, ele însele, în tot sau în parte, rezultatul unor politici gresite ori al neluării măsurilor adecvate astfel încât drepturile și libertățile cetățenilor să nu fie afectate. De altfel, nici nu a fost instituită o stare de necesitate sau o stare excepțională care să justifice măsura excepțională a anulării pensiilor militare ale celor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și a stabilirii acestora pe baza unei legi care să retroactiveze, iar consecințele nepriceperii în gestionarea eficientă a resurselor nu pot fi aruncate în sarcina a zeci de mii de pensionari militari. Statul avea la îndemână numeroase alte variante de a rezolva problemele economice legate de dificultățile bugetare, care ar fi permis menținerea pensiilor militare de stat, în acord cu specificul statutului de militar și cu istoricul legislației (au fost reglementate dintotdeauna printr-o lege specială). Faptul că documentele adresate creditorilor internaționali contin promisiunea guvernului de a adopta prevederile legale în discuție nu înseamnă că acei creditori au stabilit unilateral aceste condiții, și limitându-se la a indica obiectivele ce urmează a fi atinse (ex. reducerea cheltuielilor bugetare), însă alegerea celor mai adecvate măsuri rămâne la discreția Statului. Or, dacă măsurile de recalculare a pensiilor celor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în sensul diminuării acestora sunt calificate ca având natura juridică a unor măsuri cu caracter excepțional, atunci actele normative elaborate în acest sens nu s-ar putea întemeia pe art. 53 din Constituția revizuită deoarece lipsește una din cele două caracteristici esențiale, care ar permite evocarea sa, și anume caracterul temporar, limitat în timp, efectul recalculării pensiilor fiind unul definitiv și nu temporar.

Scopul urmărit a fost acela al diminuării cheltuielilor bugetare și nu în ultimul rând și realizarea unei „dreptăți sociale”, respectiv instituirea unui regim de pensii având la baza principiul contributivității însă mijloacele utilizate sunt cel puțin discutabile.

Mai mult, în cea mai mare parte a statelor europene membre ale NATO și ale Consiliului European, militarii beneficiază de dreptul la o pensie specială, calculată după un algoritm similar cu cel creat prin Legea nr. 164/2001, ceea ce indică existența unui numitor comun european în materie.

Apreciem că nici cerința proportionalității nu a fost respectată.

- art. 2 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice (“1. Statele părți la prezentul Pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor și țin de competența lor drepturile recunoscute în prezentul Pact, fără nici o deosebire, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare. 2. Statele părți la prezentul pact se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe rasă,

culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice altă împrejurare”;

- art. 6 din Tratatul Uniunii Europene⁴ - “(1) Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. Dispozițiile cuprinse în cartă nu extind în niciun fel competențele Uniunii astfel cum sunt definite în tratate. Drepturile, libertățile și principiile prevăzute în cartă se interpretează în conformitate cu dispozițiile generale din titlul VII al Cartei privind interpretarea și punerea sa în aplicare și cu luarea în considerare în mod corespunzător a explicațiilor menționate în Cartă, care prevăd izvoarele acestor dispoziții.

(2) Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Competențele Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate, nu sunt modificate de această aderare.

(3) Drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii.”;

- Legislația comunitară europeană, *Pilonul al II-lea, Directiva nr.86/378/CEE*, modificată prin *Directiva nr.96/97/CEE*, privind aplicarea principiului egalității în schemele ocupaționale de securitate socială, care acoperă sectorial și legile speciale de pensii ale magistraților, militarilor, polițiștilor ș.a.

Conform acestora, cu caracter obligatoriu pentru toate statele membre ale Uniunii Europene, criteriile decisive pentru încadrarea într-un sistem de securitate socială ca sistem ocupațional sunt:

- ↳ să se refere la o categorie particulară de lucrători;
- ↳ să fie direct legată de perioada de serviciu;
- ↳ pensia să fie calculată prin raportare la ultimul salariu al lucrătorului.

V. art. 115 alin. (6) din Constituție.

Acesta stipulează ca: „(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

---

⁴ A se vedea versiunea consolidată a Tratatului privind U.E., 9.5.2008.

Dreptul de pensie este prevazut in Constitutia Romaniei la art. Art. 47: Nivelul de trai - (1) Statul este obligat sa ia masuri de dezvoltare economica si de protectie sociala, de natura sa asigure cetatenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetatenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate platit, la asistenta medicala in unitatile sanitare de stat, la ajutor de somaj si la alte forme de asigurari sociale publice sau private, prevazute de lege. Cetatenii au dreptul si la masuri de asistenta sociala, potrivit legii.

Asadar, in analiza constitutionalitatii OUG nr. 1/2011 trebuie verificat, mai intai, daca aceasta respecta conditiile de constitutionalitate extrinseca, respectiv daca afecteaza drepturi fundamentale, contravenind, in consecinta, art.115 alin.(6) din Constitutie. Or, acest lucru se poate deduce chiar din titlul acestui act normativ - ... **privind stabilirea unor masuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniti din sistemul de aparare, ordine publica si siguranta nationala.** Asadar, rezulta - fara putinta de tagada – ca obiectul de reglementare a acestei OUG se refera la drepturi a caror reglementare este, in exclusivitate, destinata legilor.

In acest sens este si DECIZIA C.C.R. nr. 82 din 15 ianuarie 2009 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.230/2008 pentru modificarea unor acte normative in domeniul pensiilor din sistemul public, pensiilor de stat si al celor de serviciu:

„(...) Din aceasta perspectiva, Curtea constata ca, prin dispozitiile cuprinse in ordonanta, se interzice cumulul pensiei cu veniturile realizate dintr-o activitate profesionala desfasurata in cadrul autoritatilor si institutiilor publice si, corelativ, se impune obligatia persoanelor aflate in situatia mentionata de a opta pentru pensie ori pentru veniturile realizate din activitatea profesionala, altfel spus, de a renunta la pensie continuandu-si activitatea profesionala sau de a inceta activitatea profesionala aducatoare de venituri si de a-si conserva pensia.

Interdictiile si obligatiile impuse prin ordonanta afecteaza prin limitare atat dreptul la pensie prevazut de art. 47 alin.(2) din Constitutia Romaniei, cat si dreptul la munca consacrat prin art. 41 din Legea fundamentala.

Luand in considerare prevederile art. 115 alin.(6) din Constitutie, **in conformitate cu care ordonantele de urgenta nu pot afecta drepturile si libertatile prevazute in Constitutie, Curtea Constitutionala urmeaza sa constata ca prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 230/2008 sunt neconstitutionale, deoarece afecteaza drepturile fundamentale mentionate mai sus.**

Fata de cauza de neconstitutionalitate astfel retinuta, Curtea Constitutionala constata ca nu mai este cazul sa se examineze si celelalte motive de neconstitutionalitate invocate de Avocatul

Poporului.(...)”

B. OUG nr. 1/2011 INCALCA JURISPRUDENTA CCR

Cu referire la necesitatea tratamentului diferentiat al unor categorii socio-profesionale, Curtea Constituțională a României s-a pronunțat anterior prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, Monitorul Oficial nr.72 din 18.02.2000, din care reproducem mai jos cateva pasaje:

.....2.b) Cel de-al doilea aspect pentru care în sesizarea Curții Supreme de Justiție este criticat textul art.198, prin care se abrogă art. 103 din Legea nr. 92/1992, republicată, îl constituie nesocotirea faptului că în România, **ca și în statele europene cu un anumit grad de dezvoltare, “dreptul la pensie de serviciu îl au toate forțele de apărare a ordinii publice — armata, poliția și serviciile speciale”**. În acest sens, se arată că justificarea acordării și menținerii pensiei de serviciu, în cazul magistraților, rezidă în statutul special al acestora, care le interzice exercitarea unor activități producătoare de venituri, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și în gradul ridicat de risc pe care îl presupune exercitarea funcției de magistrat, caracteristică de altfel comună, astfel cum se arată în sesizare, pentru întregul personal al forțelor de apărare a ordinii publice, a ordinii de drept.

(...) Decretul nr. 214/1977⁵ este aplicabil nu numai cadrelor din armată, ci și celor din sistemul Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Direcției Generale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției etc.

Examinând cel de-al doilea aspect al criticii de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este întemeiată.

Astfel pensia de serviciu pentru magistrați, introdusă în anul 1997 prin efectul modificării și completării Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, la fel ca și pensia de serviciu pentru militari, prevăzută de Decretul nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare, au fost instituite în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură sau, după caz, în rândul cadrelor militare permanente. Conform reglementărilor menționate, pensia de serviciu se acordă la împlinirea vârstei de pensionare numai magistraților, respectiv militarilor care, în privința totalului vechimii lor în muncă, îndeplinesc condiția de a fi lucrat un anumit număr de ani numai în magistratură sau, după caz, ca militar. Caracterul stimulatив al pensiei de serviciu constă, atât în cazul magistraților, cât și în cel al militarilor, în modul de determinare a quantumului pensiei în raport cu salariul, respectiv cu solda avută la data ieșirii la pensie. (...) Constatând că aceste elemente care diferențiază regimul de pensionare al militarilor și al magistraților de regimul general al pensiilor

---

⁵ Ulterior fiind înlocuit cu Legea nr. 164/2001 (care reglementează pensiile militare de stat) și Legea 179/2004 (care reglementează pensiile politistilor).

asigură un tratament juridic specific celor două categorii de asigurați, **Curtea Constituțională reține că instituirea pensiei de serviciu pentru cadrele militare și pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii și magistrații.**

Astfel, aceste statute speciale stabilite de Parlament prin legi sunt mult mai severe, mai restrictive, **impunând militarilor și magistraților obligații și interdicții pe care celelalte categorii de asigurați nu le au.** Într-adevăr acestora le sunt interzise activități ce le-ar putea aduce venituri suplimentare, care să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le ofere după pensionare menținerea unui nivel de viață cât mai apropiat de cel avut în timpul activității. Sub acest aspect art.30 alin. (1) din Legea nr.80/1995 privind Statutul cadrelor militare prevede pentru ofițerii, maiștrii militari și subofițerii în activitate obligația de a nu efectua activități care contravin demnității, prestigiului și normelor de comportare ce decurg din calitatea lor de cadre militare; iar alin. (2) al aceluiași articol instituie pentru categoriile menționate de militari interdicția de a îndeplini alte funcții decât cele în care sunt încadrați, cu excepția cumulului prevăzut de lege, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, precum și interdicția de a fi asociat unic ori de a participa direct la administrarea sau conducerea unor organizații ori societăți comerciale, cu excepția numirii în consiliile de administrație ale regiilor autonome și societăților comerciale din subordinea Ministerului Apărării Naționale, din cadrul industriei de apărare sau în legătură cu aceasta. În cazul magistraților, Constituția însăși, prin art.124 alin. (2) și prin art.131 alin. (2), prevede, ca o garanție a imparțialității magistraților, că funcția de judecător și, respectiv, aceea de procuror *"[...] este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior"*. (...) Un alt element comun care justifică în mod obiectiv și rezonabil un tratament juridic asemănător al magistraților și al cadrelor militare, inclusiv în ceea ce privește regimul de pensionare, îl reprezintă **riscul pe care îl implică exercitarea profesiilor respective, ambele având un rol esențial în apărarea drepturilor omului, a ordinii publice, a valorilor statului de drept.** În considerarea riscurilor la care se expun în exercitarea atribuțiilor lor militarii și magistrații, Parlamentul a stabilit pentru militari dreptul de a purta uniformă și dreptul de a folosi, în condițiile legii, arme, iar, în mod corespunzător, în cazul magistraților, art. 91 alin. 3 din Legea nr. 92/1992, republicată, prevede dreptul acestora și al familiilor lor de a fi protejați în situațiile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora este supus unor amenințări. (...) **Curtea Constituțională constată, pe de altă parte, că reglementarea în vigoare a pensiei de serviciu pentru militari, ca și cea a pensiei de serviciu pentru magistrați, cu diferențele pe care această pensie le prezintă față de pensia comună de**

asigurări sociale, nu constituie o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii, principiu prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. Această constatare se bazează pe specificul comun al activității militarilor și magistraților, care, astfel cum a rezultat din analiza anterioară a dispozițiilor constituționale și legale aplicabile, impune celor două categorii profesionale obligații și interdicții severe, precum și riscuri sporite, ceea ce justifică în mod obiectiv și rezonabil o diferențiere a regimului juridic de pensionare față de regimul stabilit pentru alți asigurați care nu sunt supuși aceluiași exigențe, restricții și riscuri.

În această ordine de idei Curtea Constituțională, dând curs dispozițiilor art. 11 și 20 din Constituție, referitoare la raportul dintre reglementările interne și cele internaționale, constată că principiul egalității în drepturi își găsește expresia în numeroase acte internaționale la care România este parte, printre care și Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996 și ratificată de România prin Legea nr. 74 din 3 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999. Astfel această carte, care prin art.12 al părții a II-a reglementează între altele *“Dreptul la securitate socială”*, prevede, de asemenea, la art. E al părții a V-a, denumit *“Nediscriminarea”*, că *“Respectarea drepturilor recunoscute în prezenta carte trebuie asigurată fără deosebire de rasă, sex, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, sănătate, apartenență la o minoritate națională, naștere sau orice altă situație”*. În vederea interpretării acestui text anexa (intitulată *“Câmpul de aplicare a Cartei sociale europene revizuite în privința persoanelor protejate”*), care face parte integrantă din carte, dispune cu aceeași forță juridică în sensul că *“O diferență de tratament pe un motiv obiectiv și rezonabil nu este considerată ca discriminatorie”*.

De asemenea, jurisprudența Curții Constituționale, referitoare la aplicarea principiului egalității în fața legii și al nediscriminării, a stabilit constant, în deplin acord cu jurisprudența în materie, și ea constantă, a Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea și că pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. În acest sens sunt, de exemplu: Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.307 din 27 decembrie 1993; Decizia nr.74 din 13 iulie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.189 din 22 iulie 1994; Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.7 din 20 ianuarie 1997.

(...) În același sens este de altfel și jurisprudența îndelungată a Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o

justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin hotărârea pronunțată în cazul "*Marks contra Belgiei*", 1979).

De asemenea, Curtea Constituțională, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994, a stabilit că "un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice". De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că "principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite".

Constatând neconstituționalitatea dispozițiilor art. 198 din Legea privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, prin care se abrogă art. 103 din Legea nr. 92/1992, republicată, Curtea Constituțională observă totodată că această abrogare a reglementării legale referitoare la pensia de serviciu pentru magistrați este contrară exigențelor actuale pe care importante documente internaționale le exprimă în mod direct cu privire la drepturile magistraților, în considerarea importanței rolului acestora în apărarea statului de drept.

(...) În aceste condiții, Curtea Constituțională constată că, deși unele dintre documentele internaționale menționate au valoare de recomandare prin prevederile pe care le conțin și prin finalitățile pe care le urmăresc, fiecare dintre acestea vizează direct texte cuprinse în pacte și în tratate la care România este parte și, prin urmare, se înscriu în spiritul prevederilor art.11 și 20 din Constituție. [...]"

C. OUG nr. 1/2011 INCALCA JURISPRUDENTA C.E.D.O.

În sprijinul celor susținute de noi anterior, invocăm și câteva spețe selectate din jurisprudența CEDO:

6.1.cauza Buchen versus Cehia (2006), în care Curtea Europeană a decis că "limitarea nejustificată a unui drept recunoscut magistratului, cum ar fi o pensie specială, drept nesocotit ulterior, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă pentru o asemenea îngrădire, constituie o privare de proprietate în sensul articolului 1, din Protocolul 1 al CEDO, dar și o discriminare în sensul articolului 1 din Protocolul 12";

6.2. cauza Gaygusuz versus Austria (1996), în care Curtea a decis că "pensia constituie un drept patrimonial în sensul articolului 1 din Protocolul 1 al Convenției pentru drepturile omului și se constată o discriminare în sensul articolului 14, dacă lipsește o justificare obiectivă rezonabilă pentru diminuarea patrimoniului reclamantului";

6.3. cauza *Stubbings ș.a. versus Marea Britanie*, în care Curtea a decis că "există discriminare în sensul articolului 14 al Convenției atunci când persoane aflate în situații identice sau comparabile se bucură de un tratament preferențial unele față de altele";

6.4. cauza *Akdejeva versus Letonia (2007)*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a obligat statul leton la despăgubiri, stabilind că a fost încălcat articolul 6 din Convenția drepturilor omului și articolul 1 din Protocolul 1, în cazul în care se procedează la recalcularea în minus a pensiei, dat fiind că este vorba despre un drept câștigat;

6.5. cauza *Kjartan Asmundsson contra Islandei (2004)*, în care instanța a stabilit că „Dreptul la pensie al reclamantului este un bun în sensul acestei dispoziții din Convenție”, confirmându-și încă odată jurisprudența constantă dar și hotărârea din 9 decembrie 1994 dată în cauza *Rafinăriile grecești Stran și Stratis Adreadis împotriva Greciei*, unde Curtea a constatat existența dreptului de proprietate și în situația în care, deși reclamanții nu au intrat efectiv în posesia drepturilor pecuniare stabilite de hotărârea nr. 13910/79 Tribunalului de Primă Instanță din Atena, anularea ulterioară de către stat a acestora echivalează cu nerespectarea dreptului de proprietate;

6.6. cauza *PRAVEDNAYA c. Rusia (Cererea nr. 69529/01, hotărârea din 18 noiembrie 2004)*, în care Curtea a considerat că prin privarea reclamantei de dreptul de a primi o pensie într-o sumă determinată într-o hotărâre definitivă, statul a deranjat echilibrul echitabil, existent între interesele aflate în joc. În consecință, Curtea a hotărât în unanimitate că a existat o încălcare a articolului 1 din Protocolul 1 (paragraful 41), în același sens fiind și hotărârea dată în cauza *Pressos Compania Naviera SA și alții c. Belgia (paragraful 43)* unde a reținut că „O astfel de interferență cu drepturile fundamentale ale reclamanților este contradicție cu menținerea unui echilibru just între interesele aflate în joc”;

6.7. cauza *Muller versus Austria*, cauza *Moskal c. Poloniei* din 2009, precum și în numeroase alte spețe similare, s-a decis constant în sensul că "o reducere substanțială a nivelului pensiei ar putea fi considerată ca afectând substanța dreptului de proprietate și chiar a însuși dreptului de a rămâne beneficiar al sistemului de asigurare la bătrânețe".

O discuție aparte a fost făcută la nivelul CEDO și la cel al Curții de Justiție a Uniunii Europene asupra noțiunilor de "bun patrimonial" și de "speranță legitimă". În conformitate cu articolul 14 din Convenția pentru interzicerea discriminării și articolul 1 din Protocolul 1 referitor la protecția proprietății, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că «noțiunea de bun înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are valoare economică, astfel încât dreptul la pensie și, evident, dreptul la salariu sunt asimilate dreptului de proprietate» (cauza *Buchen versus Cehia*). Din această perspectivă, apare ca fiind evident că pensia de serviciu a militarilor și politistilor așa cum a

fost aceasta reglementată în prezent reglementată și având cuantumul stabilit prin lege, constituie un «drept de proprietate» în sensul Convenției și a Protocolului adițional, iar reducerea prin recalculare a acestui drept ar echivala cu o expropriere".

Referitor la înțelesul noțiunii de "speranță legitimă", ei arată că s-a statuat în numeroase soluții pe spețe că această noțiune trebuie înțeleasă și interpretată ca avându-și temeiul în dreptul cetățeanului la coerență și siguranță de concretizarea principiului constituțional, propriu oricărui stat de drept, privind supremația legii. Oricare militar, politist etc. în funcție la acest moment ori deja pensionar, are o firească «speranță legitimă» privind stabilitatea și coerența legislativă, astfel încât să poată beneficia neîngrădit de drepturile legal dobândite privind pensia cuvenită. La intrarea în cariera militară, în poliție etc., acceptând și asumându-și de bună voie multitudinea de riscuri, restricții și interdicții incumbate de cariera specifică, tânărul are în parțială compensare, «speranța legitimă» izvorâtă din lege, că va fi enumerat la un nivel corespunzător rolului, dificultății și importanței sociale a muncii sale, precum și că la finalul unei cariere, statul, pe care l-a aparat, sau a cărei forță a reprezentat-o și la a cărei liniște și ordine de drept a vegheat, îi va asigura o pensie de asemenea stabilă și corespunzătoare.

FATA DE ALTE CATEGORII DE PERSOANE A CAROR ACTIVITATE ESTE REGLEMENTATA TOT PRIN STATUTE SPECIALE, VA RUGAM SA CONSTATATI CA MILITARIII SE DISTING IN MOD ESENTIAL PRIN FAPTUL CA DEPUN UN JURAMANT DE CREDINTA FATA DE TARA PE CARE SE OBLIGA SA O APERE SI **CU PRETUL VIETII**. IN ACESTE CONDITII, SUNT INCALCATE NU NUMAI PRINCIPIII FUNDAMENTALE DE DREPT, DAR SI PRINCIPII DE MORALA ETICA SI CIVILIZATIE JURIDICA EUROPEANA, RECUNOSCUIT IN DOCUMENTE INTERNATIONALE, PRECUM CARTEA DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE, PARTE INTEGRANTA A T.U.E., I.XII.2009 (ANEXA NR.1-A1, ART.25 COROBORAT CU ART.34 PCT.3), PRECUM SI DIRECTIVELE 86/378/CEE, RESPECTIV 96/97, SITUATIE NEMAIINTALNITA, DUPA STIINTA NOASTRA, IN STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE SI ALE CONSILIULUI EUROPEI.

Pornind de la aceste considerente, OUG nr. 1/2011 **INCALCA** și nesocotește noțiuni de principiu și de esență ale civilizației juridice europene, ce sunt de multă vreme, amplu și repetat, clarificate și încetățenite la nivelul CEDO și al Curții de Justiție a Uniunii Europene.

D. Gresita motivare (lipsa de motivare) a "urgentei" emiterii OUG nr. 1/2011

Conform art. 115 alin. (4) din Constituție “Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora“. În motivarea OUG nr. 1/2011 se arată ca: “întrucât în termenul prevăzut de Legea nr. 119/2010 nu au fost identificate documentele necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare pentru aproximativ 140.000 de persoane, lucru care a avut un impact negativ asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, în sensul că .....“. În cazul de față se poate observa că urgența se justifică prin **lipsa totală de previziune a emitentului Legii nr. 119/2010** care nu și-a dat seama că nu există timp fizic de a realiza această operațiune. Înșă, nu se poate adopta o ordonanță de urgență pe motiv că la emiterea unui act normativ nu au fost luate în calcul anumite aspecte; greșeala de calcul a emitentului⁶ nu poate justifica adoptarea unui act normativ cu caracter excepțional, cu atât mai mult cu cât efectele esențiale ale situației excepționale (criza economică) au trecut. Cu atât mai mult, nu se impune adoptarea unei ordonanțe de urgență de reglementare a unei situații economice (O.U.G. nu face nici o trimitere la criza economică sau la aspecte economice, ci doar “fiind imperios necesar”), cu cât în plină criză economică sistemul a rezistat la un anumit quantum, iar pe anul acesta guvernul anunță creștere moderată economică. Urgența – în accepțiunea specialiștilor - înseamnă în primul rând și în mod esențial o situație care nu putea fi prevăzută și care impune adoptarea unui act normativ în vederea rezolvării acestei situații. Printre situațiile excepționale nu se poate număra și lipsa de previziune a emitentului în condițiile în

---

⁶ Nu s-a ținut cont de IMPOSIBILITATEA APLICĂRII ÎN PRACTICĂ a vechiului act normativ de recalculare a pensiilor militarilor. De exemplu, luând numai exemplul Ministrului Apărării Naționale, care are, aproximativ, 80.000 cadre militare în rezervă cărora le plătește pensii (în realitate numărul este mult mai mare).

Timpul estimat pentru recalculare – 5 luni. Presupunând că se lucrează cca 30 zile / luna, reies 150 zile calendaristice. $150 \times 8 \text{ ore} = 1.200 \text{ ore} / \text{operator}$ sau, dacă luăm în calcul 22 de zile, rezulta 880 ore/operator .

Nr. mediu ani de muncă la un cadru militar = 30.

Nr. state de plată care trebuie confruntate (neexistând o evidență computerizată a acestora decât, poate, la marile unități și pentru ultimii ani): $30 \text{ ani} \times 12 \text{ luni} \times \text{min. } 1 \text{ stat de plată lunar} = 360 \text{ state de plată / pensionar}$. Presupunem că operațiunea de confruntare și extragere a datelor de pe un stat de plată ar fi de 10 minute (**ideal! Adică operațiunea se desfășoară NUMAI cu personal cu experiență în domeniul**). Rezulta $10 \text{ min} \times 360 \text{ state de plată} = 3.600 \text{ min}$, adică 60 de ore / pensionar.

$80.000 \text{ pensionari} \times 60 \text{ ore/pensionar} = 4.800.000 \text{ ore de lucru}$.

De aici rezulta numărul de operatori necesar; dacă se lucrează „non-stop” avem $4.800.000 : 1.200 \text{ ore/operator} = 4.000 \text{ operatori}$.

Dacă se lucrează conform Codului muncii, avem $4.800.000 : 880 \text{ ore/operator} = 5455 \text{ operatori}$.

Pentru acestia trebuie organizată logistică aferentă – spațiu de lucru, materiale (computere, consumabile etc.).

OBSERVAȚIE:

AM PORNIT DE LA PREMIZA CĂ STATELE DE PLATĂ SUNT ÎN FAȚA OPERATORILOR, AM ELIMINAT TIMPUL DE CAUTARE PRIN ARHIVE, DEPOZITE etc., CARE, DE FAPT, ESTE TIMPUL CEL MAI LUNG ȘI OPERAȚIUNEA CEA MAI ANEVOIOASĂ.

TREBUIE LUAT ÎN CALCUL ȘI FAPTUL CĂ ARHIVELE SE AFLĂ ÎN MAI MULTE PUNCTE DIN ȚARĂ. Asadar, e posibil că pentru un rezervist militar, până se ajunge la eliberarea unei adeverințe finale, adică a unor date complete și corecte, să fie nevoie de consultarea mai multor puncte arhivistice.

care existau toate elementele necesare adoptării unui act normativ coerent. Nu poate fi asimilat unei situații excepționale numărul mare de pensionari. Acest număr se cunoștea încă înainte de apariția Legii nr. 119/2010. Numărul pensionarilor nu reprezintă acea “situație excepțională” de care vorbește Constituția. Este o cifră clară, concretă, matematică pe baza căreia se poate afla timpul necesar eliberării tuturor documentelor necesare recalculării pensiilor. Numai în situația în care ar fi fost vorba de o „migrație” în masă a unui număr necunoscut de oameni, număr care întrece cu mult așteptările care rezultă din datele avute la îndemână în momentul adoptării actului normativ primar, ar putea constitui o situație de excepție care ar impune adoptarea unei ordonanțe de urgență. Or, în speță, nu este cazul. Numărul pensionarilor militari se cunoștea printr-o simplă consultare a bazei de date.

De asemenea, din analiza motivației urgente rezultă că, de fapt, singura urgență se impune în prelungirea termenului de depunere: ” întrucât în termenul prevăzut [...] nu au fost identificate“. Asadar, **singura problema reală o constituie termenul**. Dacă, însă, analizăm conținutul OUG nr. 1/2011 observăm că se legisfează și alte aspecte decât cele care ar “justifica” urgența, adică prelungirea termenului. Nu rezultă din motivație că se impun și alte modificări de fond, cu toate că ordonanța aduce modificări de substanță. Dealtfel, trebuie observat faptul că între motivație și conținut există o diferență semnificativă. În vreme ce motivația se referă doar la urgența prelungirii termenului, conținutul modifică în substanță și adaugă la Legea 119/2010. Asadar, deși se vorbește doar de urgența modificării termenului se adaugă și alte elemente.

E. Nesocotirea hotărârilor judecătorești

OUG nr. 1/2011 face vorbire, în principal, despre revizuirea deciziilor emise în baza Legii nr. 119/2010, implicit HG 735/2010. Or, TOATE ACESTE DECIZII sunt emise în baza unui act normativ suspendat (HG 735/2010 a fost suspendată începând cu data de 28.09.2010 prin sentința Curții de Apel Cluj) și apoi parțial anulat, la data de 23.11.2010. Asadar, se porneste, în mod greșit, de la premisa că deciziile emise în baza unui act normativ suspendat / anulat sunt legale. Căci, altfel, nu se poate revizui ceva ce nu există (fiind lovit de nulitate). În conformitate cu alin. 7 al art. 14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, “Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.”

F. Lipsa temeiului pentru emiterea OUG nr. 1 / 2011

În conformitate cu prevederile alin. (3), art. 3 din Legea nr. 119/2010, “(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, **care se aproba prin hotărâre a Guvernului**.” Or, nu se poate pune semnul egal

intre o Hotarare de guvern si o Ordonanta de Urgenta. HG 735/2010 este suspendata si, partial, anulata. Mai mult, art. 14 alin (5) din Legea contenciosului administrativ stipuleaza ca “(5) In ipoteza in care se emite un nou act administrativ cu acelasi continut ca si cel suspendat de catre instanta, **acesta este suspendat de drept** . In acest caz nu este obligatorie plangerea prealabila.” Desi se in HG se facea vorbire de recalculare, iar in OUG de revizuire, adevarul este ca obiectul de reglementare este, in proportie de peste 95%, IDENTIC.

S-a ales formula de Ordonanta de Urgenta pentru a se ocoli caile de atac prevazute de Legea contenciosului administrativ. Insa, trebuie observat ca LEGEA NU DISTINGE INTRE FELUL ACTELOR ADMINISTRATIVE – hotarare de guvern sau ordonanta. Interdictia se refera numai la obiectul reglementarii. OUG nr. 1/2011 are obiect de reglementare identic cu HG 735/2010 care este suspendata. Mai mult, OUG nr. 1/2010 ABROGA HG 735/2010.

Ca atare, fata de cele invederate, va rugam sa constatati ca prevederile din *Legea pentru aprobarea Ordonantei de Urgentă nr. 1/2011, din insasi Ordonanta de Urgenta nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională* **sunt NECONSTITUTIONALE.**